

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
17. marts 2017

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-668/15	Jyske Finans 1. Skal forbuddet mod direkte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv nr. 2000/43/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle, uanset race eller etnisk oprindelse fortolkes således, at det er til hinder for en praksis som den i den foreliggende sag, hvorefter personer, der er født uden for Norden, en medlemsstat eller Schweiz eller Liechtenstein, behandles ringere end personer, der er født i Norden, en medlemsstat eller Schweiz eller Liechtenstein i en tilsvarende situation? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, udgør en sådan praksis – med mindre den er objektivt begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige - da indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse som fastsat i artikel 2, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv nr. 2000/43/EF? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, vil en sådan praksis principielt kunne retfærdiggøres som et hensigtsmæssigt og nødvendigt middel til varetagelse af det skærpede kundelegitimationskrav, som er fastsat i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Beskæftigelsesministeriet Erhvervsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Forbrugerombudsmanden Erhvervsstyrelsen Finanstilsynet Vestre Landsret	Dom	06.04.17

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-190/16	<p>Fries</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er FCL.065, litra b), i bilag I til forordning (EU) nr. 1178/2011 forenelig med forbuddet mod forskelsbehandling på grund af alder i chartrets artikel 21, stk. 1? 2. Er FCL.065, litra b), i bilag I til forordning (EU) nr. 1178/2011 forenelig med chartrets artikel 15, stk. 1, hvorefter enhver har ret til at arbejde og til at udøve et frit valgt eller accepteret erhverv? 3. Såfremt det første og andet spørgsmål besvares bekræftende: a) Omfatter begrebet »erhvervsmæssig lufttransport« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i henholdsvis FCL.065, litra b), og FCL.010 i bilag I til forordning (EU) nr. 1178/2011 ligeledes såkaldt tomme flyvninger, som foretages som led i et luftfartselskabs erhvervsvirksomhed, og på hvilke der hverken transporteres passagerer, gods eller post? b) Omfatter begrebet »erhvervsmæssig lufttransport« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i henholdsvis FCL.065, litra b), og FCL.010 i bilag I til forordning (EU) nr. 1178/2011, uddannelse og eksaminationer, hvorunder den 65-årige pilot opholder sig i flyets cockpit som ikke-flyvende medlem af besætningen?</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet Beskæftigelsesministeriet	GA	21.03.17
C-329/15	<p>ENEA</p> <p>1 Skal artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at den forpligtelse, som i artikel 9a, stk. 8, i energiloven af 10. april 1997 i den affattelse, der på grundlag af artikel 1, nr. 13, i lov af 4. marts 2005 om ændring af energiloven og af miljøbeskyttelsesloven (Dz. U. 2005, nr. 62, pos. 552) var gældende i 2006, er fastsat til at aftage elektrisk energi, der er produceret i forbindelse med samtidig varmeproduktion, udgør statsstøtte? 2 Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde da fortolkes således, at et energiselskab, der anses for et statsorgan i en medlemsstat, og som er blevet pålagt den forpligtelse, der kvalificeres som statsstøtte, i en sag ved en national ret kan påberåbe sig en tilsidesættelse af denne bestemmelse? 3 Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union da fortolkes således, at den omstændighed, at en forpligtelse, der følger af den nationale lovgivning, er uforenelig med artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, udelukker, at et selskab, der ikke har overholdt forpligtelsen, pålægges en bøde?</p>	Erhvervsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	GA	22.03.17

Forenede sager C-497/15 og C-498/15	<p>Euro-Team m.fl.</p> <p>1) Skal kravet om forholdsmæssighed i artikel 9a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999 om afgifter på tunggodskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer (herefter »eurovignetdirektivet «) fortolkes således, at det er til hinder for en sanktionsordning som den, der er indført ved bilag 9 til dekret nr. 410/2007 af 29. december vedrørende listen over de overtrædelser af lov om vejtransport, som sanktioneres med administrativ bøde, størrelsen på de bøder, der kan pålægges i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne på området, reglerne om, hvem bøderne kan pålægges, samt betingelserne for at deltage i kontrollen [a közizgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegések köréről, az e tevékenységekre vonatkozó rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, felhasználásának rendjéről és az ellenőrzésben történő közreműködés feltételeiről szóló 410/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet] (herefter »bødedekretet«), og hvorefter der ved tilsidesættelse af reglerne vedrørende erhvervelse af vignetter skal pålægges en bøde på et fast beløb, uanset hvor grov overtrædelsen er? 2) Er den administrative bøde, som er fastsat i bødedekretets bilag 9, i overensstemmelse med kravet i eurovignet-direktivets artikel 9a, hvorefter de sanktioner, der pålægges i henhold til national ret, skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning? 3) Skal kravet om forholdsmæssighed i eurovignet-direktivets artikel 9a fortolkes således, at det dels er til hinder for en sanktionsordning som den, der er genstand for hovedsagen, og hvori gerningsmændenes objektive ansvar fastsættes, og dels er til hinder for størrelsen af det sanktionsbeløb, der er fastsat i den pågældende ordning?</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	22.03.17
C-665/15	<p>Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 5, litra d), i direktiv 2006/126/EF (1), idet den har undladt at oprette forbindelse til Den Europæiske Unions kørekortnetværk. — Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	22.03.17
T-430/16	<p>Intercontinental Exchange Holdings mod EUIPO (BRENT INDEX)</p> <p>Påstande: — Den anfægtede afgørelse annulleres. — EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	22.03.17
C-587/15	<p>Lietuvos Respublikos transporto priemoniu draudiku biuras</p> <p>1) Skal artikel 2, artikel 10, stk. 1 og 4, og artikel 24, stk. 2, i direktiv 2009/103, artikel 3, stk. 4, artikel 5, stk. 1 og 4, artikel 6, stk. 1, og artikel 10 i den interne overenskomst samt chartrets artikel 47 (hver for sig</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	GA	23.03.17

	<p>eller sammenholdt med hinanden, men ikke begrænset til de ovennævnte bestemmelser) forstås og fortolkes således, at i tilfælde af, at: – et nationalt forsikringsbureau (bureau A) udbetaler erstatning til skadelidte i en færdselsulykke i den medlemsstat, hvor bureauet har sit etablerede forretningssted, fordi en anden medlemsstats statsborger, der var ansvarlig for skaden, ikke havde tegnet ansvarsforsikring – bureau A som følge af denne erstatning indtræder i skadelidtes rettigheder og kræver refusion af omkostningerne ved sagsbehandlingen fra det nationale forsikringsbureau (bureau B) i den for ulykken ansvarlige persons oprindelsesland – bureau B uden at udføre en uafhængig undersøgelse eller at anmode om yderligere oplysninger tiltræder anmodningen om refusion fra bureau A – bureau B anlægger sag mod de sagsøgte (den for ulykken ansvarlige person og køretøjets ejer) med påstand om refusion af de afholdte omkostninger, kan sagsøgeren i denne sag (bureau B) basere sit krav mod de sagsøgte (den for ulykken ansvarlige person og køretøjets ejer) udelukkende på betalingen af omkostninger til bureau A, og sagsøgeren er herved ikke forpligtet til at fastslå, at erstatningsansvarsbetingelserne var opfyldt for sagsøgte/den for ulykken ansvarlige person (ansvar, ulovlige handlinger, årsagsforbindelse og erstatningsbeløb) og er ikke forpligtet til at fastslå, at udenlandsk ret blev anvendt korrekt, da skadelidte fik udbetalt erstatning? 2) Skal artikel 24, stk. 1, femte afsnit, litra c), i direktiv 2009/103 og artikel 3, stk. 1 og 4, i den interne overenskomst (hver for sig eller sammenholdt med hinanden, men ikke begrænset til de ovennævnte bestemmelser), forstås og fortolkes således, at bureau A forud for den endelige beslutning om betaling af erstatning for skadelidtes skade på klar og forståelig måde (herunder for så vidt angår det sprog, som oplysningerne gives på) skal oplyse den for ulykken ansvarlige person og køretøjets ejer (såfremt dette ikke er den samme person) om, at skadesbehandlingen er indledt, og hvordan den skrider frem, og give vedkommende tilstrækkelig tid til at indgive kommentarer til eller indsigelser mod beslutningen om at udbetale erstatning og/eller erstatningsbeløbet? 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende (dvs. at de sagsøgte (den for ulykken ansvarlige person og ejeren af køretøjet) kan kræve, at sagsøgeren (bureau B) fremlægger beviser, eller kan gøre indsigelse eller rejse tvivl vedrørende bl.a. omstændighederne ved færdselsulykken, anvendelsen af den lovgivningsmæssige ramme for erstatningsansvaret for den ansvarlige person, erstatningsbeløbet, og hvordan det blev beregnet), skal artikel 2, artikel 10, stk. 1, og artikel 24, stk. 2, i direktiv 2009/103 og artikel 3, stk. 4, andet afsnit, i den interne overenskomst (hver for sig eller sammenholdt med hinanden, men ikke begrænset til de ovennævnte bestemmelser) da forstås og [org. s. 11] fortolkes således, at uagtet at bureau B ikke forud</p>			
--	---	--	--	--

	<p>for den endelige beslutning anmodede bureau A om at give oplysninger om fortolkningen af gældende lovgivning i det land, hvor færdselsulykken indtraf, og om sagsbehandlingen, skal bureau A under alle omstændigheder give disse oplysninger til bureau B, såfremt sidstnævnte efterfølgende anmoder herom, sammen med andre oplysninger, der er nødvendige for, at bureau B kan fastslå sit [refusions]krav mod de sagsøgte (den for ulykken ansvarlige person og ejeren af køretøjet)? 4) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende (dvs. at bureau A er forpligtet til at oplyse den for ulykken ansvarlige person og køretøjets ejer om skadesbehandlingen og give vedkommende mulighed for at gøre indsigelse vedrørende erstatningsansvaret eller erstatningsbeløbet), hvilke konsekvenser indebærer bureau A's undladelse heraf da for: (a) forpligtelsen for bureau B til at acceptere anmodningen om refusion fra bureau A (b) forpligtelsen for den for ulykken ansvarlige person og køretøjets ejer til at godtgøre bureau B de beløb, bureauet har afholdt? 5) Skal artikel 5, stk. 1, og artikel 10 i den interne overenskomst forstås og fortolkes således, at det udbetalte erstatningsbeløb fra bureau A til skadelidte skal betragtes som en risiko, som bureau A selv har påtaget sig uden mulighed for refusion (medmindre bureau B påtager sig denne risiko), snarere end en økonomisk forpligtelse for en anden person involveret i samme færdselsulykke, henset til omstændighederne i den foreliggende sag, hvorefter: – erstatningsorganet (bureau A) i første omgang afviste skadelidtes erstatningskrav – skadelidte følgelig anlagde et erstatningsøgsmål – bureau A blev frifundet ved de lavere retsinstanser, idet kravet var ubegrundet og udokumenteret – et forlig mellem skadelidte og bureau A alene blev indgået ved en højere retsinstans, da sidstnævnte fremhævede, at sagen, såfremt parterne ikke indgik forlig, ville blive hjemvist til en fornyet vurdering – bureau A grundlæggende begrundede sin beslutning om at indgå et forlig ud fra hensynet til at undgå yderligere omkostninger ved at fortsætte retsforhandlingerne – der i den foreliggende sag ikke er nogen domstol, der har fastslået sagsøgtets erstatningsansvar (skyld) i forbindelse med færdselsulykken?</p>			
C-143/16	<p>Abercrombie & Fitch Italia</p> <p>1. Den Europæiske Unions domstol forelægges i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde følgende præjudicielle spørgsmål: Er den nationale bestemmelse i artikel 34 i lovdekret nr. 276/2003, hvorefter vikarkontrakt under alle omstændigheder kan indgås med henblik på arbejdsydelser udført af personer under 25 år, i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder i direktiv 2000/78 og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (artikel 21, stk. 1)?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	23.03.17

T-112/15	Den Helleiske Republik mod Kommissionen Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 19. december 2014 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2014) 10135) (EUT L 369, s. 71) annulleres, for så vidt som den udelukker visse udgifter afholdt inden for sektoren for arealstøtte i ansøgningsåret 2008, svarende til: a) 10 % af de samlede udgifter, som blev afholdt til støtten til græsning, b) 5 % af de samlede udgifter, som blev afholdt til den supplerende koblede støtte, og c) 5 % af de samlede udgifter, som blev afholdt inden for sektoren for udvikling af landdistrikterne udelukkes fra EU-finansiering.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	23.03.17
T-117/15	Estland mod Kommissionen Påstande: Den i Europa-Kommissionens skrivelse af 22. december 2014 (Ares[2014]4324235) indeholdte afgørelse annulleres, for så vidt som Kommissionen har afvist at ændre Kommissionens beslutning 2006/776/EF om de beløb, der skal afkræves for de mængder overskudssukker, der ikke er fjernet fra markedet (1). Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	23.03.17
C-72/15	Rosneft 1) Har Domstolen særligt henset til artikel 19, stk. 1, TEU, artikel 24 TEU, artikel 40 TEU, artikel 47 [i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder] og artikel 275, stk. 2, TEUF kompetence til at træffe en præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF om gyldigheden af artikel 1, stk. 2, litra b)-d), artikel 1, stk. 3, artikel 4, artikel 4a og artikel 7 i samt bilag III til afgørelsen?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Energistyrelsen Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	28.03.17
T-681/14	El-Qaddafi mod Rådet På Rådets afgørelse 2011/137/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen, som ændret ved Rådets afgørelse 2014/380/FUSP af 23. juni 2014, annulleres helt eller delvist, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. 1.12.2014 DA Den Europæiske Unions Tidende C 431/31 Rådets forordning (EU) nr. 204/2011 af 2. marts 2011, som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2014 af 23. juni 2014 om gennemførelse af artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 204/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen, annulleres helt eller delvist, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	28.03.17
T-210/15	Deutsche Telekom mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse af 17. februar	Udenrigsministeriet Miljøstyrelsen	Dom	28.03.17

	2015 vedrørende sagsøgerens begæring om aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 (sag GESTDEM 2014/4555) erklæres ugyldig. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
C-652/15	<p>Tekdemir</p> <p>1) Er målsætningen om en effektiv styring af migrationsstrømme et tvingende alment hensyn, som er egnet til at nægte en på Forbundsrepublikkens område født tyrkisk statsborger dispensation fra kravet om opholdstilladelse, som han ville være berettiget til på grundlag af standstillklausulen i artikel 13 i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen? 2) Såfremt Den Europæiske Unions Domstol besvarer dette spørgsmål bekræftende: Hvilke kvalitative krav skal der stilles til et »tvingende alment hensyn« for så vidt angår målsætningen om en effektiv styring af migrationsstrømme?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	28.03.17
C-126/16	<p>Federatie Nederlandse Vakvereniging e.a.</p> <p>1. Er den nederlandske konkursbehandling i tilfælde af overdragelse af den konkursramte virksomhed, hvor der forud for konkursen er gennemført en af retten kontrolleret pre-pack-procedure, der udtrykkeligt har til formål at videreføre (dele af) virksomheden, i overensstemmelse med formålet med og rækkevidden af direktiv 2001/23/EF, og er artikel 7:666, stk. 1, litra a), i Burgerlijk Wetboek (den borgerlige lovbog, herefter »BW«) set i dette lys (stadig) i overensstemmelse med direktivet? 2. Finder direktiv 2001/23/EF anvendelse i det tilfælde, hvor en af retten udpeget såkaldt »påtænkt kurator« (»beoogd curator«) allerede før konkursen sætter sig ind i skyldnerens situation og undersøger mulighederne for, at en tredjemand genstarter virksomhedens aktiviteter, og endvidere træffer forberedelse til handlinger, der skal foretages kort efter konkursen for at sikre genstarten ved hjælp af en overdragelse af aktiver, hvorved skyldnerens virksomhed eller en del heraf på konkursens dato eller kort derefter overdrages, og aktiviteterne (næsten) uden afbrydelse fortsættes helt eller delvist? 3. Har det herved nogen betydning, om virksomhedens videreførelse er det primære formål med den nævnte pre-pack-procedure, eller om den påtænkte kurators formål med denne pre-pack-procedure og salg af aktiverne i form af en »going concern« direkte efter konkursen primært er at opnå en maksimering af provenuet til alle kreditorer, eller at der inden for rammerne af pre-packproceduren før konkursen opnås enighed om overdragelse af aktiverne (videreførelse af virksomheden), og dennes udførelse formaliseres og/eller gennemføres efter konkursen? Og hvorledes skal dette bedømmes, hvis såvel virksomhedens videreførelse som provenumaksimering tilstræbes? 4. Bestemmes tidspunktet for virksomhedens overførsel med henblik</p>	Justitsministeriet	GA	29.03.17

	på anvendelsen af direktiv 2001/23/EF og den herpå beroende artikel 7:662 ff. i BW inden for rammerne af en pre-pack-procedure forud for virksomhedens konkurs af den før konkursen tilvejebragte faktiske enighed om virksomhedens overdragelse, eller afhænger dette tidspunkt af, hvornår egenskaben af indehaver, der driver den pågældende enhed, faktisk overgår fra overdrageren til erhververen?			
C-320/15	Europa-Kommissionen mod Den Hellske Republik Påstande: Det fastslås, at Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 3, i direktiv 91/ 271/EØF om rensning af byspildevand (1). Den Hellske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	30.03.17
C-111/16	Fidenato a) Er Kommissionen i henhold til [artikel] 54, stk. 1, i [forordning] nr. 178/2002 forpligtet til iværksættelse af beredskabsforanstaltninger efter procedurerne i [artikel] 53 i [forordning] nr. 178/2002, såfremt en medlemsstat anmoder herom, selv om Kommissionen vurderer, at der med hensyn til bestemte fødevarer og foderstoffer ikke foreligger en alvorlig og åbenbar risiko for menneskers sundhed, dyresundheden eller miljøet? b) Har den anmodende medlemsstat beføjelse til at vedtage midlertidige beskyttelsesforanstaltninger efter procedurerne i [artikel 53] i [forordning] nr. 178/2002, såfremt Kommissionen meddeler medlemsstaten om sin modsatte vurdering af medlemsstatens anmodning, idet denne vurdering rent konceptuelt er hinder for, at der skulle være behov for iværksættelse af beredskabsforanstaltninger, og Kommissionen derfor ikke iværksætter de af medlemsstaten krævede beredskabsforanstaltninger i henhold til [artikel] 34 i [forordning] nr. 1829/2003? c) Kan overvejelser med relation til forsigtighedsprincippet, som ikke vedrører parametre om alvorlig og åbenbar risiko for menneskers sundhed, dyresundheden eller miljøet ved brug af en fødevare eller et foderstof, begrunde en medlemsstats iværksættelse af midlertidige beskyttelsesforanstaltninger i henhold til [artikel] 34 i [forordning] EF nr. 1829/2003? d) Kan den anmodende medlemsstat opretholde gyldigheden af nationale midlertidige beskyttelsesforanstaltninger og/eller forny gyldigheden heraf efter udløbet af den midlertidige periode, for hvilken foranstaltningerne er blevet iværksat, såfremt det er utvetydigt og åbenbart, at Europa-Kommissionen har vurderet, at de materielle betingelser for iværksættelse af beredskabsforanstaltninger for en fødevare eller et foderstof ikke foreligger, hvilket efterfølgende er blevet bekræftet af en videnskabelig udtalelse fra EFSA, og disse vurderinger er blevet fremsendt skriftligt til medlemsstaten?	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	30.03.17
Forenede sager C-	Comune di Corridonia m.fl. Sagen vedrører: Henset til bestemmelserne i artikel	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	30.03.17

196/16 og C-197/16	191 TEUF og artikel 2 i direktiv 2011/92/EU, kan iværksættelse af en screening med henblik på afgørelsen af, om der skal foretages en vurdering af indvirkningerne på miljøet (og en eventuel gennemførelse af en sådan undersøgelse) efter anlægget er blevet opført, anses for forenelig med EU-retten, når en national retsinstant har annulleret tilladelsen med henvisning til, at projektet ikke har været genstand for en screening med henblik på afgørelsen af, om der skulle foretages en vurdering af indvirkningerne på miljøet, idet [org. s. 16] bestemmelser i national ret, der var i strid med EU-retten, fastslog, at det var uforholdsmæssigt at foretage en sådan screening?			
C-335/16	VG Čistoča Hvordan skal taksten for indsamling og transport af husholdningsaffald beregnes i henhold til EU-retten? Hvordan betaler [EU-]borgerne fakturaerne for indsamling og transport af kommunalt affald, dvs. betaler de for indsamlingen og transporten af husholdningsaffald i forhold til rumfanget af tomme affaldsspande og containere eller i forhold til rumfanget af det indsamlede affald, og skal der medtages andre poster ved beregningen af denne takst?	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	30.03.17
C-544/15	Fahimian 1a. Skal artikel 6, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste fortolkes således, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne ved undersøgelsen af, om en tredjelandsstatsborger, der ansøger om indrejse med henblik på de i direktivets artikel 7-11 nævnte formål, betragtes som en trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, råder over en skønsmargin, som danner grundlag for, at myndighedernes vurdering kun i begrænset omfang er underlagt en retslig efterprøvelse? 1b. Såfremt spørgsmål 1a besvares bekræftende: Hvilke retlige grænser er medlemsstaternes kompetente myndigheder underlagt ved vurderingen af, om en tredjelandsstatsborger, der ansøger om indrejse med henblik på de formål, der er nævnt i artikel 7-11 i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste, skal betragtes som en trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, især med henblik på de faktiske omstændigheder, der skal lægges til grund for vurderingen, og bedømmelsen af disse? 2. Uafhængigt af besvarelsen af spørgsmål 1a og 1b: Skal artikel 6, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	04.04.17

	<p>henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste, fortolkes således, at medlemsstaterne ifølge denne er beføjet til under faktiske omstændigheder som i den foreliggende sag, hvor en tredjelandsstatsborger fra Iran, der har erhvervet sin kandidatgrad i Iran på Sharif University of Technology (Teheran), som er specialiseret i teknik, ingeniørvidenskaber og fysik, ønsker at indrejse med henblik på at blive optaget på et ph.d.studium på området for IT-sikkerhedsforskning i projektet »Pålidelige indlejrede og mobile systemer«, navnlig udvikling af effektive beskyttelsesmekanismer til smartphones, at nægte den pågældende indrejse på deres område med henvisning til, at det ikke kan udelukkes, at de kompetencer, der opnås i forbindelse med forskningsprojektet, kan blive misbrugt i Iran, f.eks. til fremskaffelse af fortrolige informationer i vestlige lande, med henblik på intern undertrykkelse eller generelt i forbindelse med krænkelse af menneskerettigheder?</p>			
C-298/15	<p>Borta</p> <p>1. Skal bestemmelserne i artikel 37, 38, 53 og 54 i direktiv 2004/17 forstås og fortolkes, enten samlet eller hver for sig (dog ikke begrænset til disse bestemmelser) således, at: (a) de er til hinder for en national regel, hvorefter hovedentreprisen som identificeret af den ordregivende myndighed i et tilfælde, hvor underentreprenører har fået til opgave at udføre en bygge- og anlægskontrakt, skal udføres af leverandøren? (b) de er til hinder for en ordning, der er fastsat i udbudsdokumenterne, hvor leverandørers faglige kapacitet kumuleres, således som specificeret af den ordregivende myndighed i de omtvistede udbudsbetingelser, der kræver, at den del, som udgør den relevante økonomiske aktørs (partner i en fælles aktivitet) faglige kapacitet, skal svare til den del af den specifikke entreprise, som denne faktisk skal udføre i henhold til den offentlige indkøbskontrakt?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	05.04.17
C-391/15	<p>Marina del Mediterráneo e.a.</p> <p>Skal artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/665 fortolkes således, at de henset til princippet om loyalt samarbejde og princippet om direktivers effektive virkning er til hinder for en national lovgivning som den, der udgøres af artikel 310, stk. 2, i [org. s. 13] Ley 30/2007, de 30 de octubre, de Contratos del Sector Público (nu artikel 40, stk. 2, i RDLeg 3/2011, que aprueba el texto refundido de la Ley de Contratos del Sector Público), for så vidt som det følger af nævnte bestemmelse, at den ordregivende myndigheds forberedende akter, som f.eks. beslutningen om at tillade et bud fra en tilbudsgiver, som foreholdes ikke at opfylde de bestemmelser om bevis for teknisk og økonomisk solvens, der er fastsat i national ret og i EU-retten, ikke kan anfægtes under den særlige klageprocedure inden for indgåelse af kontrakter?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	05.04.17

C-331/15 P	<p>Carl Schlyter mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: Dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. april 2015 i sag T-402/12, Carl Schlyter mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede Europa-Kommissionens afgørelse af 27. juni 2012 om afslag i status quo-perioden på aktindsigt i Kommissionens udførlige udtalelse om et udkast til opgørelse om indholdet af og kravene vedrørende forelæggelse af den årlige indberetning af nanopartikelstoffer (2011/673/F), som de franske myndigheder havde meddelt Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (1) af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998, ophæves. Sagen hjemvises til Retten. De indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	GA	06.04.17
C-434/15	<p>Asociación Profesional Elite Taxi</p> <p>1) For så vidt som artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked udelukker transportvirksomhed fra sit anvendelsesområde, skal den formidlingsvirksomhed, som sagsøgte udøver med gevinst for øje, og som består i administrering af elektroniske midler – en grænseflade og en softwareapplikation til »smartphones og en teknologiplatform« efter sagsøgtes eget udsagn – hvorved indehaveren af et køretøj og den person, der har behov for at foretage en køretur i en by, sættes i forbindelse med hinanden, da anses for alene at være transportvirksomhed, eller skal den anses for at være en elektronisk formidlingsydelse eller en informationssamfundsydelse, som defineret i artikel 1, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter og om reglerne for informationsamfundstjenester? 2) Skal denne virksomhed, alt efter hvilken retlig karakter, den antages at have, anses for delvist at være en informationssamfundstjeneste, og, såfremt dette er tilfældet, er den elektroniske formidlingsydelse omfattet af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF, i direktiv 2006/123/EF og i direktiv 2000/31/EF? 3) Såfremt den tjenesteydelse, som Uber Systems Spain, S.L., leverer, ikke anses for at være en transportydelse, og den derfor anses for at være omfattet af de tilfælde, der er beskyttet i direktiv 2006/123/EF, er artikel 15 i Ley de Competencia Desleal, der vedrører tilsidesættelse af regler om konkurrencevirksomhed, da uforenelig med direktiv 2006/123/EF, nærmere bestemt artikel 9 om etableringsfrihed og tilladelsesordninger, når der henvises til nationale love eller retsregler uden hensyntagen til, at reglerne for</p>	Justitsministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet Erhvervsministeriet Erhvervsstyrelsen	GA	06.04.17

	opnåelse af licenser eller tilladelser ikke må være restriktive eller uforholdsmæssige, dvs. at de ikke på ubehørig vis må være til hinder for princippet om etableringsfrihed? 4) Såfremt det fastslås, at direktiv 2000/31/EF finder anvendelse på den tjenesteydelse, som Uber Systems Spain, S.L., leverer, udgør en medlemsstats restriktioner [hvad angår] fri udveksling af den elektroniske formidlingsydelse fra en anden medlemsstat, enten i form af, at levering af tjenesteydelsen er underlagt en tilladelse eller licens, eller i form af en retskendelse med påbud om ophør med levering af den elektroniske formidlingsydelse i henhold til nationale regler om illoyal konkurrence, da gyldige foranstaltninger til fravigelse af artikel 3, stk. 2, idet de opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2000/31/EF?			
C-531/15	Otero Ramos Sagen vedrører: Første spørgsmål: Finder reglerne om bevisbyrde i artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) anvendelse på risikosituationen under amning som omhandlet i artikel 26, stk. 4, sammenholdt med stk. 3, i lov om forebyggelse af arbejdsrisici, som er en spansk regel, der gennemfører artikel 5, stk. 3, i Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer?	Beskæftigelsesministeriet	GA	06.04.17
C-671/15	APVE e.a 1) Kan aftaler, vedtagelser eller former for praksis inden for producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og faglige organisationer, som ville kunne kvalificeres som konkurrencebegrænsende i forhold til artikel 101 TEUF, falde uden for det i denne artikel fastsatte forbud på grund af det forhold alene, at de kan henføres til de opgaver, der inden for rammerne af den fælles markedsordning er overdraget til disse organisationer, og det på trods af, at de ikke henhører under nogen af de generelle undtagelser, der blev fastsat først i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 26 af 4. april 1962, siden i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1184/2006 af 24. juli 2006 og endelig i artikel 176 i forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007? 2) I bekræftende fald, skal artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96, artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1182/2007 og artikel 122, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 – som blandt de målsætninger, der er tillagt producentorganisationerne og deres sammenslutninger, fastsætter målsætningen om at regulere produktionspriserne og målsætningen om at tilpasse produktionen efter efterspørgslen, navnlig hvad angår mængde – da fortolkes således, at de former for praksis, der vedrører kollektiv	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	06.04.17

	fastsættelse af en minimumspris, samordning af de mængder, der bringes i omsætning på markedet, eller udveksling af strategiske oplysninger, og som gennemføres af disse organisationer eller deres sammenslutninger, falder uden for forbuddet mod konkurrencebegrænsende karteller, for så vidt som de tilsigter at opfylde disse målsætninger?			
C-58/16	<p>Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland</p> <p>Påstande: — Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 3, artikel 6, 7 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF (1) af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring, idet den for så vidt angår samtlige havne i Nordrhein-Westfalen har undladt at sikre, at havneafgrænsningerne fastlægges, at der udføres havnesårbarhedsvurderinger og foretages godkendelse af havnesikringsplaner, og at der udpeges en havnesikringsofficer. — Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	06.04.17
C-175/16	<p>Hälvä e.a.</p> <p>Skal artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at dens anvendelsesområde kan omfatte et arbejde som det ovenfor beskrevne i et børnehus, hvori arbejdstageren fungerer som afløser for erstatningsforældre til børn, der er i det offentlige varetægt, på erstatningsforældrenes fridage, i disse perioder bor sammen med [org. s. 21] børnene under familielignende forhold og i disse perioder selvstændigt sørger for børnenes og familiens behov på samme måde, som forældre generelt gør?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	06.04.17
C-177/16	<p>Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība</p> <p>1) Finder artikel 102, [stk. 2,] litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anvendelse i en tvist vedrørende de takster, som er fastsat af en national forvaltningsorganisation for ophavsrettigheder, hvis den pågældende organisation ligeledes opkræver vederlag for udenlandske ophavsmænds værker, og hvis de af organisationen fastsatte takster kan modvirke anvendelsen af disse værker i den omhandlede medlemsstat? 2) Med henblik på fastlæggelse af begrebet urimelige priser i artikel 102, [stk. 2,] litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på området for forvaltning af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder, er det da formålstjenligt og tilstrækkeligt at foretage en sammenligning mellem priserne (taksterne) på det pågældende marked og priserne (taksterne) på beslægtede markeder, og i så fald i hvilke tilfælde? 3) Med henblik på fastlæggelse af begrebet urimelige priser i artikel 102, [stk. 2,] litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på området for forvaltning af</p>	Kulturministeriet	GA	06.04.17

	<p>ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder, er det da formålstjenligt og tilstrækkeligt at anvende det af bruttonationalproduktet afledte indeks for købekraftsparitet? 4) Skal sammenligningen af taksterne foretages for hvert af de forskellige segmenter heraf eller ud fra et gennemsnit af taksterne? 5) Hvornår skal forskellen i de takster, der undersøges med henblik på at vurdere, om de udgør urimelige priser i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 102, [stk. 2,] litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, anses for at være væsentlig, således at det påhviler den økonomiske aktør, som har en dominerende stilling, at godtgøre, at vedkommendes takster er rimelige? 6) Hvilke oplysninger kan det med rimelighed forventes, at den økonomiske aktør tilvejebringer for at godtgøre rimeligheden af taksterne vedrørende de værker, der er omfattet af ophavsret inden for rammerne af artikel 102, [stk. 2,] litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvis omkostningerne forbundet med disse værker ikke kan fastslås på samme måde som ved materielle produkter? Er der alene tale om de administrationsomkostninger, som forvaltningsorganisationen for ophavsrettigheder har afholdt? 7) I tilfælde af overtrædelse af konkurrenceretten, skal de vederlag, som en forvaltningsorganisation for ophavsrettigheder har udbetalt til ophavsmændene, da ikke medregnes i den pågældende økonomiske aktørs omsætning i forbindelse med fastsættelsen af en bøde?</p>			
C-199/16	<p>Nianga Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og under hensyn til retten til at blive hørt, som udgør en integrerende del af retten til forsvar, der er et almindeligt EU-retligt princip, sådan som det finder anvendelse i forbindelse med nævnte direktiv, fortolkes således, at den pålægger den nationale myndighed at tage hensyn til barnets tarv, familieliv og den pågældende [org. s. 12] tredjelandsstatsborgers helbredstilstand, når den træffer den i direktivets artikel 2, stk. 4, og artikel 6, stk. 1, omhandlede afgørelse om tilbagesendelse, eller når den i samme direktivs artikel 3, nr. 4, og artikel 8 omhandlede udsendelse finder sted?»</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	06.04.17